

Θερμιώτικα Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 13

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΤΣΗ 67 — ΤΗΛ. 593 - 581

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

Ἐὼς τῇ συμωληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της

Ἔνας δλόκληρος χρόνος ἐπέρασε ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισί της ἡ μικρούλα, ἀλλὰ τόσοσ συμπαθητικὴ ἐφημεριδούλα μας, τὰ «Θερμιώτικα Νέα».

Ἦτανε πραγματικὰ μεγάλο κατόρθωμα τὸ ξεκίνημα αὐτὸ τῆς ἐκδόσεώς της τὸ ὁποῖον δὲν μπορούσε παρὰ νὰ ἐπιτύχη πέρα ὡς πέρα, γιατί ὁ σκοπὸς ποὺ εἶχε ταχθεῖ παρ' αὐτῆς ἦταν ἀπλῶς ἡ ἐξυπηρέτηση τοῦ Πατριωτισμοῦ.

Τὰ ἀγνότερα πατριωτικὰ αἰσθήματα, ἡ προοδευτικὴ πρωτοβουλία, μὲ τὰ ὁποῖα γαλουχεῖται ἓνας ὄμιλος — σὰν τὸν Σύνδεσμον τῶν Δρυοπιδέων — ποὺ πλαισιώνονται μὲ τὰ ἰδανικά της θρησκείας, δὲν δύναται παρὰ οἱ κόποι ποὺ καταβάλλονται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀμοιβῶνται μὲ τὴν μεγάλην ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἀπαραίτητον σεβασμὸν, ὧλων ἐκείνων ποὺ νοιώθουν νὰ πάλλη ἡ καρδιά τους ἀπὸ ἀγνὸ πατριωτισμὸν καὶ πίστιν πρὸς τὰς μεγαλειώδεις παραδόσεις τοῦ τόπου μας ποὺ ὁ ἔνδοξος λαὸς μας θὰ τις κρατᾷ ἀναλλοίωτες αἰώνια.

Ἡ μὲ ἓνα ντροπαλὸ τρόπο — δύναται νὰ πῇ κανεὶς — πρωτοεμφάνισις τῆς ἐφημεριδούλας, μᾶς ἔκανε νὰ τὴν συμπαθήσωμε ἀμέσως, καὶ νὰ τρέξωμε νὰ ταχθοῦμε ἀνεπιφύλακτα εἰς τὰς ἐπάλξεις της.

Σήμερον δέ, ἔχει γίνεи πλέον ἀπαραίτητος διὰ τὸν Θερμιώτην. Ἐπάνω σ' αὐτὸ βασιζόμενοι, θεωρήσαμε σκόπιμον νὰ γράψωμε δυὸ λόγια καὶ νὰ τονίσωμε τὴν μεγάλην σημασίαν ποὺ ἔχει ἡ διατήρησις τῆς ἀνελλιπούς ἐκδόσεώς της.

Δὲν θὰ πρέπη νὰ διαφύγῃ οὐδενός, ὅτι ἡ κυκλοφορία τοῦ φύλλου αὐτοῦ ἔχει ἐξασκήσει μὴ ἐξωριστὴ ἐπίδρασιν εἰς τὴν ζωὴν ὧλων τῶν Θερμιωτῶν, τόσοσ εἰς τὰς Θερμιώτικας παροικίας, ὅσον καὶ ἔπάνω σ' αὐτὸν τὸν τόπον μας, στὸ ὠραῖο μας νησάκι, ἀπ' ὅλες τὰς πλευρές. Ἐπίσης δὲν θὰ πρέπη νὰ περάσῃ ἔτι ἀδιάφορα, σὰν ἓνα ἀσήμαντο καὶ πολὺ εὐκολο γεγονός, τὸ κατόρθωμα τῆς τακτικῆς ἐκδόσεώς της.

Ἡ σημαντικὴ θέσις ποὺ κατελήφθη παρ' αὐτῆς μέσα στὸν ἐπαρχιακὸν Τύπον θὰ πρέπη νὰ περιποιῇ τιμὴν διὰ τὸν Σύνδεσμόν μας. Δὲν πρέπει νὰ νομίση κανεὶς πὼς εἶναι ὑπερβολὴ ἔὰν εἴπωμεν ὅτι, ἡ μικρὴ αὐτὴ ἐφημεριδούλα μᾶς κάνει σημερον νὰ ὑπερηφανευόμεθα διότι κατάρθωσε νὰ ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τῆς Πρωτευούσης. Ἀρθρα δλόκληρα ἐγράφησαν ἐπαυελιημμένως διὰ νὰ ἐπαίνεσούν τὸ ἔργον της μὲ τὰ ποῖα κολακευτικὰ λόγια, καὶ νὰ τὴν κέρνουν ὡς σπουδαῖον παράδειγμα, ὑποδεικνύοντας συνάμα καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπίσημον Κράτος, ὅπως λάθῃ ὑπ' ὄψιν του τὰς βιγίεις ἀρχὰς της εἰς τὴν ἀνθρώπιν τῆς Πατρίδος μας «Ελλάδος». Ὅλ' αὐτὰ, φυσικῶς τῶ λόγῳ, ἀντανακλοῦν εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας τοῦ ὁποῖου — ἄλλως τε — εἶναι καὶ τὸ ἐπίσημον ὄργανόν του. Ὅθεν ὅλοι μας ἔχομεν, ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ὅχι μόνον νὰ διατηρήσωμε εἰς τὴν ζωὴν τὸ ὠραῖο αὐτὸ φύλλο, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου νὰ καταβάλλωμε τὴν κάθε μας προσπάθειαν, διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλλιτέρευσιν αὐτῆς, σὲ γενικὲς γραμμές. Ἀξία παντός ἐπαίνου εἶναι ὅλα τὰ μέλη τοῦ

Συνδέσμου, ποὺ ἔτρεξαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐνεγράφησαν τακτικοὶ συνδρομηταὶ καὶ νὰ τὴν πλαισιώσουν ὅπως μποροῦν. Αἱ ἀποστάσεις ἔχουν ἐξουδετερωθεῖ προκειμένου νὰ φανοῦν ἀρκετοὶ συμπαθεῖς συμπατριῶται μᾶς ἀρωγοὶ εἰς τὸ ἔργον της. Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἀπὸ τὴν Πορτογαλίαν, ἀπὸ τὴν Ἀβυσσηνίαν, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, καταφθάνουν συνεχῶς βοηθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν κρύβομε τὴν βαθεῖα συγκίνησιν ποὺ μᾶς προκαλοῦν. Κι' ἔτσι ὁ κάθε συμπατριῶτης προσφέρεται νὰ βοηθήσῃ τὸ ἔργον ποὺ ἔχει ἀναλάβῃ ἡ ἐφημερίδα τὰ «Θερμιώτικα Νέα» μὲ τὸν ἰδικόν του τρόπον. Ἡ αὐθόρμητα προσφερομένη πνευματικὴ συνεργασία πολλῶν συμπατριωτῶν κατάρθωσε νὰ τὴν ἐξυψώσῃ καὶ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν περίοπτον θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμερον. Ἀρθρα γιομάτα μὲ πατριωτικὸ περιεχόμενον. Ἀρθρα ὑψίστης μορφωτικῆς σημασίας διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ἀγρότου στὸν τόπον του. Ἱστορικὲς σημειώσεις γιὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Κεραμουργείας μὲ ὑψι-

.....

... ἐὼς γῆς εἰρήνη...

Λίγα σπιτάκια κάτασπρα γεμάτ' ἀπὸ φρεσκάδα θαρρεῖς πὼς κατὶ πῖο πολὺ ἀπόψε τὰ λαμπρύνει σὰν ἥλιος κατακάθαρος σὲ ξάστερη λιακάδα ποὺ μὲ ἀσῆμι ἔβαψε τὴ νύχτ' αὐτ' ἡ σελήνη. Τὴ νύχτ' αὐτὴ π' ὁ οὐρανὸς φωτοστολίζεται μὲς τὸ σκοτεινίσμα μὲ χίλια τόσα φῶτα καὶ λαμπυρὸν οἱ καρδιὲς πάνε ψιθυρίζεται μιὰ θεῖα προσευχὴ ὡσὰν καὶ πρῶτα.

Οἱ θάμνοι, τὰ βουνά, καὶ τὰ δρομάτια του νοιώθει πὼς ἔχουνε κάποια καινούργια χάρι, κι' ἀκόμα τὰ μικρὰ λευκὰ σπιτάκια του τὸ χρῶμα τῆς χαρὰς ἔχουνε πάρει.

Μὲς τῇ νυχτιᾷ ἀκούεται κάποια μικρὴ καμπάνα καὶ τοῦ χωριοῦ ταρασσεται γιὰ λίγο ἡ γαλήνη σὰν οἱ πιστοὶ εὐλαδικὰ πάνε στὴν Ἁγία Ἄννα μὲ τὴν ἀγάπῃ στὴν καρδιά καὶ μὲ τὴν καλωσύνη.

Ἀπόψε ὁ Θεάνθρωπος στὴ γῇ μας ἐγεννήθηκε τοῦ κόσμου τὰς κακίας νὰ σαρώσῃ, ὁ πόνος κάθε πίκρας βαλοσαμῶθηκε κι' ἄς ἤξευρε ἀργότερα πὼς θὲ νὰ τὸν...σταυρώσῃ.

Τοῦ δὲ κακοῦ τὸ ὄνειρο θραύστηκε στὰ κοτρώνια μὰ... ἄφησε τὰ λόγια του ποὺ θὲ νὰ μείν' αἰώνια.

Τὰ λόγια τῆς ἀλήθειας του ποτὲ ἄς μὴ ξεχάσωμε κι' ἄς τὰ κρατήσωμε μὲς τὴν καρδιά κομάτι. τὸ ὄνομα τῆς Βηθλεὲμ στὴ σκέψῃ μας ν' ἀλλάζωμε Θερμιὰ νὰ ποῦμε ἦτανε... εἶναι καὶ τοῦτο κατὶ.

Γιάννης Δ. Παπαγεωργίου
(Σταματάκης)

στὴν σημασίαν διὰ τὴν ἐνκυκλοποιαδικὴν μόρφωσιν τῶν συμπατριωτῶν μας. Καμπάνιες σοβαρῆς διὰ τὴν ἀνθρώπιν τοῦ τόπου μας μὲ ὑποδείξεις καὶ οδηγίας γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς ἀστυφιλίας. (Νὰ ἓνα θέμα ποὺ θὰ πρέπη νὰ καταπιαστὴ ἐκεῖνος ποὺ ἀγαπᾷ τὸν τόπον μας). Ποιήματα μὲ τέχνη, ποὺ μαρτυροῦν ὀλοζώντανά τὴν Θερμιώτικη ψυχονύθησιν. Διηγήματα βγαλμένα μέσα ἀπὸ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ νησιοῦ μας. Ἀναποκρίσεις γιὰ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν συμπατριωτῶν μας, ποὺ μᾶς κατατοπίζουν τί γίνεται πλέον, ἀπὸ τὴν σοβαρὰν καὶ ἀληθινὴν πλευράν των, μὴ δίδοντας τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς πληροφοριοδότας νὰ μᾶς σερβίρουν κάτι, πουλῶντας συνάμα τὸ φθηνὸν πνεῦμα των ποὺ, ὡς συνήθως, παρουσιάζεται τὸ κάθε τι, ὅπως ὁ καλοδελητὴς τὸ θέλει καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν ὑποκειμενικὴν του διάθεσιν.

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ ὕλη μὲ τὴν ὁποῖαν καταπιάνεται ἡ ἐφημεριδούλα μας, ἥτις εἶναι, προπαντός, ἀπληλαγμένη ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὴν — οὕτως εἰπεῖν — ἐπιρροὴν καὶ μὲ πνεῦμα καθαρῶς θερμιώτικο. Ἔτσι λοιπὸν ἀντεπεξέρχεται πλήρως πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐτάχθη.

Ὡς ἀρχὴν της ἔχομεν τάξει τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἀγαπημένης μας γενετέρας καί, χωρὶς βέβαια νὰ προσκολληθῶμεν εἰς οὐδὲν ἄρμα τῶν διαφόρων πατριῶν καὶ ἐπιτηδεῶν, καὶ ἴδι' αὐτὸν τὸν λόγον ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ζήσῃ, διότι, ἄλλως τε, τὸ θέλει ὁ Σύνδεσμος καὶ θὰ ζήσῃ. Οὐδέποτε θὰ παρατηρηθῇ παρέκκλισις τῆς πορείας ποὺ ἔχομε χαράξει, καθ' ὅτι, ἡ θεμελιώσῃ της εἶναι στηριγμένη γερά ἐπάνω στὰ πῖο ἀγνὰ ἰδανικά τῆς ἀνθρωπότητος. Θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι πάντοτε τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Συνδέσμου, ὅστις ἔχει μιὰν μεγάλην ἱστορίαν καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ παραδόσεις εἶναι τὸ ἄκρον ἄκρον τοῦ πατριωτισμοῦ.

Συμπατριῶται, δώσατε τὴν πρέπουσαν προσοχὴν εἰς τὰ «Θερμιώτικα Νέα», τὰ ὁποῖα εἶναι πάντοτε πρόθυμα νὰ συμβάλλουν μὲ τὸν τρόπον τους εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Συνδέσμου ὅστις φροντίζει διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ποὺ ὅλοι μας οἱ Θερμιώτες ἔχομε ὀρίσει ὡς μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς μας. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ ὁμόνοια καὶ τόσα ἄλλα ἀγαθὰ, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξουν, ἔὰν δὲν ὑφίσταται ἡ ψυχικὴ ἐπαφὴ ἀνάμεσά μας. Ὅλα αὐτὰ, τότε μόνον θὰ μπορέσωμεν νὰ τὰ καλλιεργήσωμεν καὶ νὰ τ' ἀναπτύξωμεν, ὅταν ὑπάρχει ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ ἐφημερίδα του. Ἀς προσπαθῶμε λοιπὸν ὅπως, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἑνὸς μεγάλου προγράμματος ποὺ θὰ ὀλοκληρωθῇ μὲ τὴν συμβολὴν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, εὐχαριστεῖ ἀπαντας τοὺς συνδρομητὰς τῶν «Θερμιώτικων Νέων» διὰ τὴν παντοιοτρόπως βοήθειάν των. Πρὸς τὸν σκοπὸν

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 12.000

Άλληλογραφία και Έμβασμα:

Διαχειριστής:

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

Σπύρου Πάτη 67 — Αθήνα

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Ἰωάννης Π. Τσαούσης

Φιλίππων 5, Αθήνα

Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.

Κατοικία: Μελεάδου 9, Αθήνα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

— Η κ. Καλυψώ Ι. Λαρεντζάκη έτεκεν ἄρρεν.

— Η κ. Μαρία Γ. Καλλιλά έτεκεν θήλυ.

— Η κ. Μαρία Έμμαν. Μαρτίνου έτεκεν ἄρρεν.

— Η κ. Μαριγώ Στ. Βασάλου έτεκεν ἄρρεν.

— Η κ. Μαρία Νικ. Βιτάλη έτεκεν ἄρρεν.

— Η κ. Άννα Νικ. Γονιδάκη έτεκεν ἄρρεν.

— Η κ. Καλλιόπα Κ. Ζαμπέτα έτεκεν θήλυ.

— Η κ. Εὐανθία Θεοδ. Κανέλλη έτεκεν ἄρρεν.

— Η κ. Άννουσιώ Δημ. Γονιδάκη έτεκεν ἄρρεν εἰς Αθήνας.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο κ. Πιτέρης Ι. Φιλιππίος καὶ ἡ Δις Αἰκατερίνη Εὐαγ. Γεωργούλη έδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου εἰς Δρυοπίδα.

— Ο κ. Αντώνιος Σταμ. Φραγκουλάκης καὶ ἡ Δις Βαρβάρα Φωκιανοῦ έδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου εἰς Αθήνας.

— Ο κ. Νικόλαος Λαρεντζάκης καὶ ἡ Δις Όλυμπία Άριανούτσου έδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου εἰς Αθήνας.

— Ο κ. Έμμαν. Άντων. Γονιδάκης καὶ ἡ Δις Σοφία Μαρτίνου έδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου εἰς Δρυοπίδα.

— Ο κ. Άντ. Άζιώτης ἱατρός Β. Ν., ἐκ μητρὸς τὸ γένος Ἰωάν. Λεβαντή καὶ ἡ Δις Έριέττα Ιστασινοπούλου έδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου εἰς Αθήνας.

ΓΑΜΟΙ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

— Ο κ. Ιωάννης Γεωρ. Πορικός καὶ Δις Άννουσιώ Α. Παράσχου έτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Ο κ. Έμμαν. Α. Πορικός καὶ ἡ Δις Μαρία Έμμ. Παναγιωτοπούλου έτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Ο κ. Δημήτριος Ν. Γαρδέρης καὶ ἡ Δις Μαρία Άγγ. Φιλιππίου έτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Ο κ. Γεώργιος Σταυρ. Γκούμας καὶ ἡ Δις Έλένη Μιχ. Φίλιππα έτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Απεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Λαυρίῳ ὁ Γεώργιος Άντ. Γονιδης, ἐτῶν 58.

— Απεβίωσεν ἐν Δρυοπίδι ὁ Άντώνιος Μιχ. Μαρτίνος ἐτῶν 55.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητὸν μου ἐξάδελφον κ. Άντώνιον Σταμ. Φραγκουλάκη, μνηστευθέντα μετὰ τῆς Δίδος Βαρβάρας Φωκιανοῦ, συνχαίρω ἐγκαρδίως καὶ εὐχομαι ταχεῖαν τὴν στέφιν.
Γ. Φ. Βέρρος

ΔΩΡΕΜΑΙ

— Ο κ. Ιωάννης Έμμ. Κοκκινογένης μᾶς ἀπέστειλεν δραχ. 100.000 ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

.....
αὐτὸν κάμνει θερμὴν ἐκκλησίαν τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων ὧν τῶν μελῶν καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως εὐδωθῇ ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ σκοποῦ ποὺ ἔχει τάξει σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῆς προστάτιδος τοῦ νηιοῦ μας Παναγίας Κανάλλας.
Ι. Α.

ΔΡΥΟΠΙΑΔΕΣ

Πρὶν ἓνα χρόνον ὁλόκληρον πέρασι τὸν Δεκέμβρη τὸ φύλλον ποὺ διαβάζεται ἐστάλη γιὰ νὰ μ' εὕρῃ. κί' ὅταν στὸ χέρι τόπισσα δὲν πίστευα τί εἶδα πὼς τὰ Θερμιά ἀπέκτησαν δική τους ἐφημερίδα. Τὴν ἔφαξα, τὴν κύτταξα ἀπ' ὅλες τὶς μεριές κί' ἀφοῦ ἐβεβαιώθηκα ἔμπρῃς τὶς στριγγιλιές. Μὲ δύναμη ἀναφώνησα! Ἀποφασίς γενναία! Νὰ τυπωθῶν νὰ μοιρασθῶν, τὰ «Θερμιώτικα» μᾶς

[Νέας.

Φόρεσα τὶς διόπτρες μου. Δὲν εἶχα κάμει λάθος, κί' ἐνοικισα μιά συγκίνηση ὡς τῆς καρδιάς τὸ βάθος γιὰτὶ ἐδιεπίστωσα πὼς εἶναι πιά ἀλήθεια δὲν ἦταν φροῦδες χεῖμαιρες, δὲν ἦταν κολοκυθία. Ὁ Σύνδεσμος ἀπέκτησε δικὸν τὸν πλέον φύλλον κί' ἔτσι θὰ λύνη τοὺς χρισμούς ὡς τὴν ἀρχαίαν [Δήλο.

Ζητήματα ποὺ φαίνονται δύσκολα νὰ λυθῶν ὅπως καὶ ἄλλα πράγματα, μποροῦν νὰ μετρηθῶν. Μυαλὰ ἂν κόβουν βέβαια, ἂν ἔχουνε τὶς γνώσεις καὶ ἂν τοὺς λείπῃ κάτι τι, μπορεῖς νὰ τ' ἀπο- [σώσης.

Νὰ γράφης διηγήματα ἢ ὅτι κατεβάξης ἀπ' τὸ ξερὸ τσερβέλο σου ἢ νὰ διαδιδάξης κάτι ποὺ νᾶναι φυσικὰ γιὰ τὸ χωριὸν συμφέρον καὶ σὺ τὸ κρίνεις βέβαια πὼς εἶν' ἐνδιαφέρον. Φωνή, μπορεῖς ἀπλοῦστα, ἂν θέλῃς νὰ ὑψώσης κί' ἂν κινδυνεύῃ κάτι τι δύνασαι νὰ τὸ σώσης. Ἡ γλώσσα λένα κόκκαλα δὲν ἔχει μὰ τσακίζει κί' ὁ ἄλλος σὲ διαβάζοντας μπορεῖ νὰ σὲ ζυγίξῃ τὸ τί ἀξίζεις βέβαια, τὸ τί καπνὸ φουμάρις ἂν σὲ τιμᾷ ὁ ἔπαινος ἢ λησμονία καὶ χάρις. Θὰ πρέπῃ ὅλοι νὰ σκεφθῶν, τὸ φύλλον αὐτὸ ἂν [Βραγίην.

πὼς ἔχει χίλια βάσανα, κί' ἀπ' ὅλα αὐτὰ τί μένει; Μουρμούρες θέλεις ἀρκετές, παράπονα καὶ ἄλλα καὶ ὅλοι γι' αὐτὸν γάδαρο θὰ εἵμαστε καβάλλα ἢ σύνταξις κί' ἐπιτροπὴ εἰς ὅλα γενικά με κόπους τὰ ἐμπόδια νὰ τὰ ὑπερπηδᾷ.

Νὰ τρέξῃ νᾶβρη τὸ χαρτί καὶ νὰ τὸ προπληρώσῃ τὴν ὕλην τὴν κατὰλληλον διὰ νὰ συγκεντρώσῃ νὰ γράψῃ τὰ ὀνόματα καὶ ὅλα ἐν συστάσει ἐκτύπων, ποστάρισμα πρέπει νὰ τὰ προφθάσῃ. Νὰ μὴ ἀργήσῃ ἢ ἐκδοσις νὰ μὴ καθυστερήσῃ τὸ φύλλον ἀπ' οὐδέναν νὰ μὴ τὸ ὑστερήσῃ. Νὰ τρέχῃ νὰ παρακαλῇ τοὺς ἀναποκριτὰς καὶ σὺ μόνον ἐμφάνισιν τοῦ φύλλου νὰ κυττᾷς. Συνδρομητὰ ὑπάρχουν προθυμοὶ καὶ στριμμένοι ποὺ δὲν πληρώνουν εὐκολα, τίποτε δὲν τοὺς μέλλει δὲν ἔχουν φίλτρο μέσα τοὺς διὰ νὰ συμπονέσουν σ' ἀνθρώπων καὶ πρόδον κί' αὐτοὶ νὰ συνεαῖσιν. Χρόνος εἶναι ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴν ἐκδοσὶν τῆς κί' ἂν ἐτίμηθῃ τὸ νησί εἶναι τιμὴ δική της χάρις σ' αὐτὴν γνωρίσθῃ τὸ χωριὸ καὶ ὅσοι δὲν [τὸ ξέρουν.

σπρόχνωνται κί' ἀναγκάζονται στὸν χάρτη νὰ τὸ [εὔρουν.

Ψάχνουν ἐδῶ, ψάχνουν ἐκεῖ βρίσκουν τὸ νησάκι κί' ἔτσι ἀνακαλύπτουν πλὴν τὸ χωριουδάκι ποῦναι κτισμένο ἀνάμεσα σὲ ρεματιές καὶ λόφους ποὺ στίς κορφές τοὺς ἔχουνε τοὺς μύλους γιὰ [συντρόφους.

Λέγουν πολλοὶ τὸ μπράβο τοὺς διὰ τὸν Σύλλογόν [μας

ποὺ προσπαθεῖ ἀκούραστα πάντα γιὰ τὸ καλὸ μᾶς γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐλλπίδες μᾶς νᾶναι στὸν Σύνδεσμό [μας

γιὰτὶ φροντίζει πάντοτε νὰ δώσῃ στὸ χωριὸ μᾶς τὴν κάθε του βοήθειαν σὺν τῆς ὀρθῆς βουλῆς ὡστόσο πρέπει καὶ ἐμεῖς ν' ἀκούμε συμβουλές. Αὐτὴ εἶναι ἡ γλώσσα του, αὐτὴ εἶν' ἡ φωνὴ του κί' ἡ εὐτυχία ὧν μᾶς, θὰ εἶναι καὶ δική του. Δι' ὅλα αὐτὰ ποὺ γράφομε ὑπάρχει κάποια ὠθηση κί' ἀπ' ὅλους σας γυρεύουμε βέβαια κατανόηση γιὰ ὅτι γράφεται στὸ φύλλον πρέπει νὰ τὸ προσέ- [χετε

νὰ λέτε καὶ τὴν γνώμην σας, ἐλεύθερα, ἂν ἔχετε. Πρέπει καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν καινούργιον χρόνον νὰ δώσωμε τὴν ὠθηση σὲ κάποιο ἄς πούμε τόνο νὰ ζήσῃ ἡ ἐφημερίδα μᾶς καὶ νὰ καλλιτερεύσῃ καὶ ὅχι ἐν τῇ γένεσεί της νὰ διακινδυνεύσῃ. Πρόθυμα νὰ πληρώνουμε ὅλοι μὲ τὴν καρδιά μᾶς τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ τῷδρουν ἀκόμη τὰ παιδιὰ μᾶς κληρονομία ἀτράνταχτη κί' ἐρισμα ἡθικόν νὰ τὸ διατηρήσουν σὺν πατρογονικόν.

Βέβαιον πὼς θὰ ἀκούσετε ὅλοι τὶς συμβουλές μᾶς γι' αὐτὸ κί' ἐμεῖς σᾶς δίνουμε τὶς πιὸ ἀγνές εὐ- [χές μᾶς

τὸν χρόνον νὰ περάσετε ὅπως ἐσεῖς τὸν θέτε καὶ τὴν ἐφημερίδα μᾶς διαβάζοντας νὰ λέτε πὼς εἶναι κτήμα σας αὐτὸ, νὰ νοιώσετε τὸν πόνο κί' ὅλοι σας νὰ πληρώνετε τὶς συνδρομὲς τὸν χρόνον χωρὶς νὰ ἀναγκάζομεθα νὰ ψάχνουμε νὰ σᾶς βροῦμε τοῦ χρόνου νάμαστε καλὰ καὶ πάλι θὰ τὰ πούμε. Μὲ παρακαλῶ κανέ μου αὐτὴ τὴν χάρη μένα

ΜΕΣΣΑΡΙΩΤΙΚΑ

ΜΠΟΥΛΑΜΑΔΕΣ!!

Ἀρχιμηνιά κί' ἀρχιχρονιά κί' ἀρχὴ καλὸς μᾶς χρόνος, εὐτυχισμένος, παραλὴς, δίχως ἀναμνημοποιέας, μὲ μπουλαμάδες πλούσιους ποὺ θὰ μοιρᾶσιν μόνος ἀπ' τὸ Ταμεῖο τῆς καρδιάς κί' ὅχι τὸ ΟΛΠ τῆς ζούλες!

Στὰ «Νέα τὰ Θερμιώτικα» τοῦ τόπου τὸ καμάρι ἓνα μεγάλο μπεζατζὶ γιὰ νὰ μαζέψῃ χρήμα γιὰτὶ τώρα ἀκρίβηναν τῆς ἐκδόσης τὰ βάρη καὶ τὸ νησί χρειάζεται τοῦ φύλλου αὐτοῦ τὸ βῆμα.

Καὶ τοῦ φτωχοῦ τὸ ὑστέρημα, τοῦ πλούσιου τὸ δώρο εἶναι δεχτὸ μετὰ χαρὰς ἀπ' τὴν ἐφημερίδα γιὰτὶ ὅπως σ' ὅλους εἶν' γνωστὸ δὲν ἔχει ἄλλο πόρο ἀπὸ τοῦ πατριώτη μᾶς τὴ στοργικὴ φροντίδα.

Στὸ ἔργο τῆς ὑδρεύσεως γιὰ νὰ μπορέσῃ ἓναν καιρὸ νὰ φτάσῃ εἰς τὸ τέμα του καὶ νὰ μᾶς φέρῃ τὸ νερὸ, δαριζῶ ἓνα φτιάρι, κί' ἂν μὲ ρωτᾶτε τὸ γιὰτὶ δὲν σᾶς τὸ πῶ ἐν τάξει γιὰ νὰ τὸ ρίξῃ ἂν χρειαστῇ σὲ κάθε ἀρμόδια ράχη κί' ὁ κόσμος νὰ γουστάρῃ!

Πέντε καντάρια ἀσθέστη καὶ ἄς μὲ πούν «κουτάλα» εἰς τὸ χωριὸ τὸ Σύνδεσμο, ἂνευ παρεξηγήσεως γιὰ τὸ τουριστικὸν περίπτειον στὴ Παναγία Κανάλα ποὺ στέκει ἀσοδόντιστο σὲ πείσμα τῆς κινήσεως.

Στὸ «Θερμιώτη», συνεργάτῃ ταχτικὸ τοῦ κάθε φύλλου, ποὺ γιὰ τὸ λευκὸ πασχίζει καὶ μὲ πάθος τὸ ὕμνεϊ, μὴ φωτογραφία στέλνω ἐνὸς μαύρου ντόπιου μύλου π' ἀσπροπρόσωπο δὲν θέλει νὰ τὸν κάμῃ νὰ φανῇ!

Ἐν' ἀτσάλινον σταμάχι στοῦ νηιοῦ τὸ γεωπόνον νὰ μπορῇ γιὰ νὰ χωνέψῃ κάθε ξεροκεφαλίαν, ποὺ ἀκούει ἀπ' τὸ στόμα τοῦ χωριάτη μᾶς μὲ πόνο σὺν πασχίζει μὲ καινούργια νὰ τ' ἀλλάξῃ τὰ παλιά.

Στὸν ἐπιχειρηματὴ τῶν Λουτρῶν μᾶς, γιὰ τὸ μάτι μία (χάντρα, μὴ τυχόν καὶ μὲ τὸ βλέμμα τὸν πειράξῃ βασκανία, κί' ἔτσι φύγῃ καὶ ἀφήσῃ τὰ Λουτρά μᾶς δίχως μάντρα, καὶ τὴν πελατεία κλέψῃ... ἡ «Μεγάλη Βρετανία»...

Χόρτα, ἀγκάθια καὶ τσουκνίδες γέμισ' ἡ ἀγία - Βαρβάρα, μὴ τσουγκράνα θὰ δωρήσῃ στὴ κοινότητα τῆς Κύθου, νὰ εὐπρεπιστῇ ὁ χώρος πρὶν μᾶς βρῇ καμμία λαχτάρα καὶ ξυπνήσουν μὲ στελιάρια, οἱ πιστοὶ τ' αἰώνιου ὕπνου.

Στὸ Τζίμη ἀπ' τὴν Ἀμερική, τ' αὐτοκινήτου ἀφεντικὸ γιὰ μπουλαμά ἀγόρασα γάντια ἓνα ζευγάρ κί' ἔτσι γαιδουρομούλαρα σὺν βλέπῃ στὸν ἀμαξιτό, θὰ τὰ φορῇ, θὰ χαιρετᾷ καὶ θὰ περνᾷ μὲ χαρὶ.

Στὴ «Μοσχάθνη», τὸ καρδὴ μὲ τὸνθεο βενιόους τὸς ὄρκους πὼς χεῖμῶνα - καλοκαίρι στὸ νησί μᾶς θὰ φουντέρῃ, δίνω δώρο ἓνα βιβλίον, γιὰ νὰ μάθῃ καλοὺς τρόπους, μὴ καὶ τοὺς νησιώτες ὅλους γιὰ πολὺ χαλῶς μᾶς [παίρνει.

Ἐρχεται τὸ καλοκαίρι μ' ὑποσχέσεις δίχως τσίπα καὶ μαγεύει τὸν κοσμάκη γάντια ἓνα ζευγάρ κί' ἔτσι γαιδουρομούλαρα σὺν βλέπῃ στὸν ἀμαξιτό, θὰ τὰ φορῇ, θὰ χαιρετᾷ καὶ θὰ περνᾷ μὲ χαρὶ.

Στὸ «Δρύοπα» τὸ γείτονα, δὲν κῶν φέτος μπουλαμά ἀφοῦ μαζί μὲ μένανε κακοποιεῖ τοὺς στίχους καὶ κάθε μῆνα κάνουμε τὰ κόκκαλα τοῦ Παλαμά νὰ... τρίξουν καὶ νὰ σπάξουνε τοῦ τάφου του τοὺς τοί- [χους.

Στοὺς φτωχοὺς τοὺς δουλετάδες Μεσσαριώτες, Συλλα- (κάτες, πλούσια σοδεῖα κριθάρη, ζωντανὰ, τυριά, παράδες. Τὴν εὐχὴ μου στίς κυράδες νὰ μὴν τοὺς φοροῦν οἱ κότες! Στοὺς τρατάρηδες νὰ ἔχουν πάντα πλούσιες «καλάδες».

Ὅλο τὸ πενηντάενα μὲ εἰρήνῃ νὰ κυλήσῃ τοῦ πολέμου ἢ φοβερὰ νὰ καθῇ ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους. Στόμα πειὰ νὰ μὴν πικρῶν καὶ καρδιά νὰ μὴ ραγίσῃ καὶ χαρὰ ζωῆς καὶ γέλιο ν' ἀκουστῇ σ' ὅλους τοὺς τόπους.

Ἀρχιμηνιά κί' ἀρχιχρονιά κί' ἀρχὴ καλὸς μᾶς χρόνος καὶ ὅλες οἱ ἀνυπνάντες τοῦ χρόνου παντρεμένες. Νὰ ἀσημώσῃ τὸ νησί πλούσιος ἔλθῃς ὁ κλώνος καὶ νὰ φουσκάνουν πάλαικες τῶν μύλων οἱ ἀντένες.

TO KENTPI

Ο ΜΑΝ ΜΑΝ πρὸς ἀγαπητὸν φίλον
Δρύοπα καὶ ἐπὶ τῆς Συντάξεως

Χαίρειν

Γιὰ φώτισέ με Δρύοπα τί εἶναι Συλλακαῖτες; τὸ βλέπω καὶ τὸ γράφετε χωρὶς φόβο καὶ πάθος, ἂν εἶναι ἀπὸ τὸ Σύλλακα γράφεται Συλλακαῖτες ἀπὸ τὸ Λάκκος Λάκκα καὶ λοιπὰ ἐὰν δὲν κῶν λάθος. Ὅπως Πλακώτης γράφεται ἐκείνος ἀπ' τὴν Πλάκα κί' ὅχι Πλακώτης ὅπως σείς τὸ θέλετε νὰ μείνῃ, Λακκαῖτες πάλι λέγονται Σουλιώτες ἀπ' τὴν Λάκκα, λοιπὸν προσέτετε στὸ ἔξης καὶ λάθος νὰ μὴ γίνῃ. Τώρα ἂν ἔχῃς λεξικὸ ΛΑΡΟΥΣ ἢ τοῦ Ἠπίτη νὰ μὴ νομίσῃς πὼς πολὺ τὸν ἔξυπνον σᾶς κάνω, ἀνοιχτὸ διάδαστο καλὰ ὅταν θὰ πᾶς στὸ σπῆτι, καὶ ἀπάντησέ μου ἐμμετρα στὸ ζήτημα ἀπάνω. Γιατὶ δὲν παραδέχομαι φίλε μου οἱ Θερμιώτες ὅπου πατοῦμε εἵμαστε λεβέντες καὶ κοκόροι ὅτι ἐκαταστήσαμε ἐμεῖς τοῦ Σύλλα - κότες! γιὰτὶ ἐσεῖς τὸ θέλετε συντάκτες μὲ τὸ ζορί!

Σὲ φιλῶ ΜΑΝ. ΜΑΝ.

.....
πρὶν ὁ Γενάρης νὰ διαβῇ χίλια πενήντα ἓνα τρέξετε νὰ πληρώσετε νὰ γίνετε ἐν τάξει καὶ ἡ Παναγία Κανάλα μᾶς δώσῃ νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπὸ κάθε ἀπρόσμενον κακόν, ἢ βασκανία νὰ ζήσετε νάστε χρήσιμοι σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία κί' ἂν ἡ ἐφημερίδα μᾶς βοήθειαν γυρεύει φροντίζει πάντοτε γιὰ μᾶς καλὰ νὰ μαγειρεύει.
ΔΡΥΩΦ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Από πολύ νωρίς την Κυριακή το πρωί άρχισε η διανομή του νέου ημερολογίου του έτους 1951 εις όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας, που οι έπιτροπές έπισκέπτοντο τα σπίτια της θερμωτικής παροικίας των Αθηνών. Άλλοι με τα πόδια για τις πιο κοντινές συνοικίες και άλλοι πάλι με αυτοκίνητα που τα διέθεσαν συμπαθείς συμπατριώται μας έπίτηδες για τόν σκοπόν αυτόν.

Ήδη έχουν μοιρασθή αρκετά ημερολόγια εις την περιφέρειαν Βοτανικού και Αιγάλεω. Τα συνεργεία που έχουν αναλάβει την εργασία αυτήν θα συνεχίσουν ακούραστα, ούτως ώστε μέχρι τις γιορτές που έρχονται να μη μείνει κανένα πατριωτικό σπίτι χωρίς ημερολόγιο. Ο μεγάλος ένθουςιασμός και η αυθόρμητος ευχαρίστησις όλων των συμπατριωτών μας που ήσθάνοντο μόλις βλέπανε τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου να τους έπισκέπτονται με τόν σκοπόν να τους δώσουν το ημερολόγιον, ήταν κάτι, που πολλοί έξ αυτών δεν βρίσκανε λόγια για να εκδηλώσουν εκείνο που νοιώθανε.

Η άπροσποίητος χαρά και η με ένα αδελφικό τρόπο ύποδοξη που έγένετο εις τις έπιτροπές, μάς βεβαίωσαν ακόμη μια φορά παραπάνω πως η σκληρή δουλειά και οι πολυάσχολες φροντίδες των πόλεων δεν κατάρθωσαν ν' αλλάξουν καν την γιομάτη με καλωσύνην ησιώτικη ψυχή, αν και οι περισσότεροι βρίσκονται τώρα χρόνια μακριά από το χωριό τους. Στο κάθε μαγαζί, στο κάθε σπίτι προσπαθούσαν να φυλέψουν τα μέλη της έπιτροπής μ' ότι ήτανε μπορετό την ώρα εκείνη. Προσφωνήσεις με τα καλύτερα λόγια για την Διοίκησιν που έχει αναλάβει να ολοκληρώση το έργον του Συνδέσμου σύμφωνα με το πρόγραμμα της θητείας της. Δηλαδή, αντί οι έπιτροπές να δίνουν θάρρος στα μέλη, ένεθαρρύνοντο αυτές από τα μέλη.

Η γενναιοδωρος προσφορά όλων ανεξαιρέτως των μελών συνεκίνησε την Διοίκησιν αλλά συγχρόνως έπηρε και την δύναμιν που χρειάζεται για να εξακολουθήση με ζήλον την εργασία της. Ένας Συνδεσμος που τόν απαρτίζουν τέτοιες αγνές ψυχές, δεν μπορεί παρά να προχωρήσει πολύ μπροστά. Τρανή εξακρίβωσις. Οι συνήθειες του χωριού μας διατηρούνται σταθερά και προπαντός οι πρόδοιμασίες των έορτών τόνον των Χριστουγέννων δσον και για τόν καινούργιο χρόνο.

Τα χοιροσφάγια στην ήμερησία διάταξι. Τα λουκάνικα σε βόλτες περασμένα στις μαγκούρες κρέμονται στα παράθυρα για στέγνωμα. Όλα αυτά μάς δίνουν την ανάσα του χωριού μας. Γρηούλες καμπουριασμένες από τα χρόνια και με δάκτυλα που τρέμανε από συγκίνησιν, προσπαθούσαν να λύσουν το κομπόδεμά τους για να μάς δώσουν χρήματα για ν' αγοράσουμε ένα κερί στην χάρη της Παναγίας Κανάλλας. Μεστοιμένοι άνδρες όπως και γυναίκες, ακουμπισμένα στην άσπρη πεζούλα της αύλης των, που όσες δεν ήτανε πλακοστρωμένες είχανε γαρνιριστή με ψαράκια από ασβέστη, έδελοντο το ημερολόγιον με χαρωπό πρόσωπο.

Η εικόνα της Μεγαλόχαρης Παναγίας, όπως και οι διάφορες φωτογραφίες που είναι παρμένες από τα ωραιότερα μέρη του νησιού μας τούς κάνουν να πέφτουν σε μια έκστασι με καρφωμένα τα μάτια τους στο ημερολόγιον. Ποιός ξέρει που θα ταξιδεύε το μυαλό του την στιγμήν αυτή. Ίσως κάποια εικόνα να τούς θύμιζε κάποιο αγαπημένο τους μέρος. Πραγματικά ιερή στιγμή, που κι έμεις την σεβόμεθα. Μικρά παιδιά που δεν είχανε γνωρίσει ακόμη το χωριό του γονιού των τούς διέκοπταν από τούς συλλογισμούς της στιγμής αυτής με τās έρωτήσεις των. Πατέρα ποιο είναι το χωριό μας; Φαίνεται το σπίτι του παππού; Αυτή είναι η Παναγία Κανάλλα; Ω! αυτός είναι ο Μέρχας; Νά παιδί μου βλέπεις εδώ; Αυτή είναι η Άγια Άννα. Αϊ κάπου εδώ κοντά είναι και το πατρογονικό μου σπίτι. Είχανε άκουσει, ποιός ξέρει πόσες φορές, να μιλούν οι δικοί του γι' αυτά και τα καίει ο πόθος να γνωρίσουνε τόν τόπον που γεννήθηκε ο γονιός τους.

Ας ευχηθούμε στους μικρούς αυτούς αγγέλους σάν μεγαλώσουν να γνωρίσουν το χωριό του πατέρα τους και να το αγαπήσουν όπως τ' αγαπά κι' αυτός. Νέοι με το χαμόγελο στα χείλη τους παίρνανε το ημερολόγιον και προσέφεραν την συνδρομή τους με τόν ένθουςιασμό που χαρακτηρίζει τα νειάτα.

Θερμωτική αγνή ψυχή που ποτέ σου δεν ξέχασες τις παραδόσεις σου. Ποτέ σου δεν ξέφυγες

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1904

δον (Τελευταίον)

Μετά τήν δι' έπαγγελματικούς λόγους απομάκρυνσιν μου εκ της προεδρείας, περί τα μέσα του 1906, ο Συνδεσμος εγνώρισεν, επί αρκετά χρόνια ακόμη, μεγάλην πρόοδον και άκμήν υπό τόν μακαρίτην Μιχαήλν Ζάμαρον. Εις τοῦτο συνετέλεσε κυρίως ο υἱός του Σπύρος, όστις και εγεννήθη έν Αθήναις, έδειξε μεγάλην στοργήν και ένδιαφέρον διά τās ζητήματα της Δρυσπίδος και διά τήν σύσφυγιν των ιδεσμών μεταξύ των έντοπίων και των ξενητεμένων. Έκλεγεις Γενικός Γραμματεὺς του Συνδέσμου εφρόντισε να πυκνώση τās τάξεις αυτού, να κατασκευάση πολυτελές λάβαρον, σωζόμενον και σήμερα, να οργανώση επί 2 - 3 έτη τήν έορτήν της έπετειού του Συνδέσμου εις τήν Παναγίαν Κανάλλαν, και να δώση πολλήν ζώην και ώθησιν εις τήν πρόοδον αυτού. Δυστυχώς το έργον, του άνέκοψεν ο πρόωρος θάνατός του, έπισυμβας, άν ένθυμούμαι, καλώς, το 1910. Και έπειδή, ως γνωστόν, κάθε Σωματεῖον «θέλει τόν άνθρωπόν του», τήν ψυχήν, τόν πυρήνα, υπό τήν καθοδήγησιν του όποιου συντελείται κάθε πρόοδος, ο θάνατος του καλλίστου εκείνου πατριώτου έπέδρασεν έπιζημίως επί της εξέλιξεως και της προόδου του, περιήλθε δέ ο Συνδεσμος εις πλήρη σχεδόν άφάνειαν.

Εὐτυχώς το ζώπυρον της προόδου και της έρέσεως προς τόν καλόν είναι έμφυτον εις τούς Δρυσπιδείς. Και αι νωτέρωι γενεαί, πρό πάντων η σύγχρονος, άνεζωγόνησε τόν Συνδεσμον και έθηκε στερεά τα θεμέλια αυτού προς νέαν δοαῖσιν και άκμήν, καταβάλλουν δέ πᾶσαν προσπάθειαν διά να αναδειχθῇ ο Συνδεσμος εις τόν ύψος του προορισμού του. Πράγμα το όποιον και ήδη έπετεύχθη, και έτι περισσότερον από έπιτευχθῇ εις το μέλλον. Διότι υπάρχει η όρεξις προς εργασία, υπάρχει πρό πάντος η σύμπνοια, υπάρχει η μετριοφροσύνη και η άποφυγή κάθε κομπασμού και κάθε ψευτεπιδείξεως. Και όταν αἱ άρεταί αυτά πρυτανεύουν, καθοδηγούν ασφαλώς εις τόν δρόμον του καλού και τού ωφελίμου. Και δέν υπάρχει άμφιβολία ότι υπό τās συνθήκας αυτές η Δρυσπίς, έν συνεργασία πάντοτε με τās τών αγαπητῶν συμπατριωτῶν μας της Χώρας, θα ίδουν πολύ ταχέως ευτυχῇ λύσιν όλων τās ζητημάτων μας, της τόνον άγνωσμένης τώρα, και παραγκωνιζόμενης από τούς πολιτικούς της.

Έκτός του γράφοντος, πρόεδρος του Συνδέσμου τότε εξέλεγή και ο Μιχαήλς Τζάμαρος. Αντιπρόεδροι οι Ίωάννης Λεβαντής και ο Πέτρος Γάσπαρι Φιλιππίος. Γενικοί Γραμματεῖς οι Γάσπαρις Έμμ. Γονιδης, Σοφοκλής Άγγελιδης, Γεώργιος Έμμ. Μελάς και Σπύρος Μιχαήλ Τζάμαρος. Ταμῖαι οι Γιακουμής Καλλιλάς, Πέτρος Φιλιππίος και Γεώργιος Φραγκουλάκης, εισπράκτωρ δέ επί μισθῷ ο μακαρίτης Γιάνναρος. Σύμβουλοι οι Φράγκος Βέρος, Γεώργιος Παπαμακάριος, Φράγκος Τζενεράλης, Γ. Φραγκουλάκης, Στέφανος Φιλιππίος (Τιμολέας) και άλλοι, τών οποίων δέν ένθυμούμαι πλέον τα όνόματα.

Συμπεράσματα και υποθήκαι προς τούς νέους: Τελειώνοντας σήμερα τήν συνοπτικήν ιστορίαν της ιδρύσεως και του έργου του Συνδέσμου μας κατά τās πρώτα έτη της ευτυχούς δράσεώς του, μίαν θερμήν σύστασιν και πατριωτικήν παραίνεσιν έχω να κάμω προς τούς νέους, τούς συγχρόνους, Δρυσπιδείς, που άποτελούν τόν άνθος και τήν ωραίαν έλπίδα του έγγυς μέλλοντος: Να αγαπούν το χωριό μας, όχι μόνον για τās βιολιά του, για τās γλέντια του, και για... τις δμορφες κοπέλλαις του. Άλλά και διότι εκεί γεννήθηκαν οι περισσότεροι, ή από εκεί κατáγονται οι άλλοι. Διότι εκεί ειδαν το φῶς της ήμέρας, εκεί έμεγάλωσαν. Διότι ακόμη από

.....
από τ' άχνάρια των προγόνων σου. Η καλωσύνη και η φιλοξενία ξεχύνεται χωρίς κανέναν περιορισμό. Μείνε πιστή στις υγιείς αρχές σου και να είσαι σίγουρη πως η Παναγία Κανάλλα θα σε προστατεύη πάντοτε όπως άλλως τε προστατεύει τ' όμορφο νησάκι σου.

ΔΡΥΨ

τόν Αιγαίοπελαγίτικο άέρα του, από τās γραφικά βουνά του, από τις ρεμματιές, τις λαγκαδιές και τ' άκρογιάλια του έπήραν τη λεβεντιά τους, και τόν υπερέφανον, τόν άρρενωπόν, τόν ίπποτικόν χαρακτηρα των, που τούς ξεχωρίζει. Και από εκεί ένεπνεύσθησαν τās φιλότιμα αίσθηματα και τήν ευγενικότητα, που δείχνουν σε κάθε περίστασι.

Και να σέβωνται, να τιμούν, να λογαριάζουν τούς παλαιότερους, να αναγνωρίζουν τούς κόπους των και τās προσπάθειας των για το καλό του τόπου. Διότι οι παλαιότεροι εύρίσκονται πια στās δυσμάς του βίου των, και λαχταρούν να ίδουν τήν προκοπή του χωριού μας, όχι μόνον στις ευγενείς ιδέες, άλλα εις τās έργα. Τα έργα είναι τās καθήκοντα, που δέν πρέπει να τās ξεχνούμε ποτέ. Άλλά να τούς είναι ο ητλαυγής φάρος που θα φωτίζει τις σκέψεις των για ό,τι καλόν, ό,τι ωραίον και προοδευτικόν μπορεί να στολίση τόν τόπον της γεννήσεώς των ή της καταγωγής των.

Τέλος να περιβάλλουν με τόν ένδιαφέρον των, με τή στοργή τους, τόν Συνδεσμόν μας, που άποτελεί το σύμβολον, το συμπύκνωμα, τήν προσωποποίησιν της πατριωτικής ιδέας και τόν πρωτοπόρον κάθε προσπάθειας και προόδου, και να τόν συντρέχουν και από το ύστέρημά των ακόμη, για να μπορούν να εύσδοῦνται τās έργα του και αι ένέργειαι του.

Και, προκειμένου διά τήν οικονομικήν ένίσχυσιν του Συνδέσμου, να μη λησμονούμε τούς σοφούς λόγους ενός τών αρχαίων προγόνων μας, του μεγάλου πατριώτου και ρήτορος Δημοσθένους, ο όποιος από του λόφου της Πνυκός έλεγε προς τούς Αθηναίους:

— Δεί δη χρημάτων, ο άνδρες Αθηναίοι. Και άνευ τούτων οὐδέν έστι γενέσθαι τών δειόντων.

Δηλαδή:

— Χρειάζονται λοιπόν χρήματα, συμπατριώται μου. Και χωρίς χρήματα δέν μπορεί να γίνη τίποτα από κείνα που χρειάζονται να γίνουν.

ΚΩΣΤΗΣ Σ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΣΕ

Γεμάτοι έλπίδες πλεγμένες με τās πειό χρυσά όνειρα και με τούς πειό τρανούς πόθους καρτερούμε τόν Καινούργιο χρόνο.

Και όμως αυτός ο Καινούργιος χρόνος δέν είναι τίποτε άλλο παρά ένα μικρό ψηφίο μέσα στο άτελείωτο βιβλίο των αἰώνων.

Είναι μια σταλακτιόνα νερού μέσα στῶν άπέραντον ώκεανό κι' ένα κομματάκι σφόνδ που φεύγει και χάνεται μέσα στο γοργό κι' άγύριστο ποτάμι του χρόνου.

Είναι ο μαῦρος γίγαντας του πόνου, που διαβαίνει ακούρατος και ταξειδεύει στ' άπειρο χωρίς να γνωρίζουμε τούς μαῦρους πόθους του και τούς στοχασμούς του.

Τόν καρτερούμε ανυπόμονοι χωρίς, εκείνη τη στιγμή, να καταλαβαίνουμε ότι έρχεται κάθε φορά να άφαιρέση λίγη δροσιά από τās νειάτα μας και να άφήση στα μαλλιά μας λίγο χιόνι.

Τόν καρτερούμε με μια κρυφή λαχτάρα και με ένα μεγάλο πόθο, ανυπόμονοι να διώξουμε κάτι τί, που τόσο βαρὺ και άχαρι φωλιάζει στα στήθη μας κι' αυτό το κάτι τι είναι μια στάλλα άπ' τη ζωή μας που φεύγει άγύριστη.

Τόν καρτερούμε ανυπόμονοι με παλμούς χαράς που είναι ανακατωμένη με τās καρδιοχτύπια της λαχτάρας του άβεβαίου.

Τόν καρτερούμε ανυπόμονοι τόν καινούργιο χρόνο, και διώχνουμε τόν παλιό με άπέχθεια, γιατί νομίζουμε πως μαζί μ' αυτόν που φεύγει θα γκρεμισθῇ και το πελώριον τείχος που μάς χωρίζει από τήν ευτυχία.

Τόν καρτερούμε ανυπόμονοι κι' όμως αυτός διαβαίνει αδιάφορος και στο γοργό κι' άγριο πέρασμά του συντρίβει παληές ιδέες και κάνει στάχτη τρανά βασίλεια και σωριάζει σε συντρίμματα δοξασιόφυτες Παρθενώνες, χωρίς ο ίδιος να φοβηθῇ ή να συγκινηθῇ από τās πένθη, καί από τās φρικώδη χαλάσματα που άφίνει στο πέρασμά του.

Κι' όμως τόν προσμένουμε ανυπόμονοι με έλπίδες και με χρυσά όνειρα που σβύνουν άντάμα με τη ζωή μας.

ΙΩΑΝ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

✪ Το έργο της υδρεύσεως έχει φαίνεται άμαρτιες! Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε πως καθυστερούσαν οι εργασίες έλλειψις δυναμιτιδίου. Τώρα έφτασαν τα έκρηκτικά, αλλά οι εργασίες για να ξαναρχίσουν περιμένουν να γυρίσει από την Αθήνα ο εργολάβος του έργου Ραγκούσης που δουλεύει στην πρωτεύουσα!! "Αν δεν γυρίσει το ταχύτερο, ως αντικατασταθί από άλλον άμέσως, γιατί άρκετοι Θερμιώτες εδώ είναι διατεθειμένοι να συνεχίσουν τις εργασίες εργολαβικά, με τους ίδιους ακριβώς όρους του απουσιάζοντος εργολάβου. Άσ'κει, μοναδικός μας σκοπός να μένει η ταχύτερη ολοκλήρωση του έργου.

✪ Ός τα σήμερα, ακούγαμε τί τραβούν οι Αθηναίοι απ' τις μεγάλες ξένες εταιρείες: Πάουερ και Ούλεν. "Οποιοι όμως είναι έξω από το χορό πολλά τραγούδια ξέρει, λέει η λαϊκή παροιμία. "Ετσι νομίσαμε πως μάς λέγανε υπερβολές. Τώρα μάθαμε τί σημαίνει προνόμιο και μονοπώλιο μιας Έταιρίας, με τον Ο.Τ.Ε., που μάς γέμισε φούμαρα με την ίδρυσή του και που κατάντησε τη τηλεγραφική επικοινωνία του νησιού μας με την Αθήνα, ταξιδί στη Σελήνη! "Ετσι ενώ πριν όταν ήταν το Κράτος σ' αυτή τη δουλειά, είχαμε τρεις φορές την ημέρα και σε ώριμους ταχτικές ώρες, τηλεγραφική ανταπόκριση με την Αθήνα, τώρα η Αθήνα κάνει δυο και τρεις πολλές φορές μέρες, να εμφανιστεί στον τηλεγράφο της Κύθνου λόγω φόρτου εργασίας. Κι' ακόμα δεν υπάρχουν προκαθορισμένες ώρες ανταποκρίσεως αλλά όποτε θέλει και ανάλογα με το φόρτο της δουλειάς της κάνει την εμφάνισή της στον τηλεγράφο ή πρωτεύουσα! Μπάτε σκύλλοι αλέστε, δηλαδή.

✪ αυτό συντελεί και κάτι άλλο. Τα ταχυδρομικά γραφεία Γ', τάξεως σαν το δικό μας είναι για την εξυπηρέτηση της ταχυδρομικής επικοινωνίας. "Επί πλέον όμως των ταχυδρομικών καθηκόντων τους οι υπάλληλοι αυτών των γραφείων, πρέπει να εκτελούν και την τηλεγραφική εργασία του Ο. Τ. Ε. "Αλλά αυτή η δουλειά είναι επί πλέον των κυρίως καθηκόντων της και θάπρεπε να πληρώνονται έξτρα κάτι απ' τον Ο. Τ. Ε., αφού αυτοί δεν είναι υπάλληλοι του, αλλά υπάλληλοι του Κράτους. "Ο Ο. Τ. Ε. όμως διπλοσάζει τα τηλεγραφικά τέλη χωρίς να δίνει δεκαράκι σ' αυτούς που τον δουλεύουν. "Ετσι κι' αυτοί παραμελούν την πρόσθετη αυτή δουλειά και αφοσιώνονται στα ταχυδρομικά τους καθήκοντα θεωρώντας τον τηλεγράφο άγγραφα. Με το δική τους.

"Αν υπάρχει προϊσταμένη αρχή της εξοχότητος του Ο. Τ. Ε., ως καταπιστή με το ζήτημα αυτό.

✪ Στη θέσι του Βελιδιού υπάρχει μια «λάκα» νερό, που υποτίθεται πως αποτελεί πηγή για να δροσίζονται απ' τη δίψα οι άνθρωποι και τα ζώα. "Ομως η «λάκα» αυτή, είναι γεμάτη ακαθαρσίες και με δυσκολία εξυπηρετούνται σήμερα απ' αυτήν τα ζώα. "Επειδή η τοποθεσία του Βελιδιού αποτελεί το σύνορο των δυο χωριών και στερείται άλλης πηγής, καλό θα ήταν από κοινού οι Κοινότητες Κύθνου και Δρυοπίδου να φτιάσουν μια δεξαμενή ή ένα πηγάδι που να εξυπηρετεί τους περαστικούς, παράλληλα δέ με μια «γούρνα» και για ζων-

✪ Ψάρι εφέτος μπόλικο. Το «καθαρό», μπαρμτανά.

πουνι με μουστάκια, λιθρίνι και φαγκρί πουλιέται προς 16 χιλιάδες την όκα. Το «λιμό» μαύρη μαυρίδα, πουλιέται κουτουράδα, με τις λεκάνες, σχεδόν τσάμπα!

✪ Η γραμμή μας εξυπηρετείται μια φορά την εβδομάδα με το α)π «Αύρα». Χάρης στον καινούργιο πλοικτή τη τόν κ, Λαγιά, στην έπισκευή του και στην αλλαγή του πληρώματός του, το βαποράκι αυτό αγαπήθηκε απ' τον κόσμο. Είναι ταχτικό, καθαρό, γρήγορο και εξυπηρετικό. "Ας μη νομιστή πως οι γραμμές αυτές κρύβουν διαφήμες. Γιατί οι ίδιες αυτές γραμμές πρό μηνών και συγκρομμένα με την έκδρομή των Συλλόγων, τον Δεκαπενταύγουστο, το χτύπησαν αυτό το βαπόρι. Το άξιζε κάθε ύποπτη εις σύμφωνα με παλιά μας υπόσχεσι πως θα ενισχύουμε κάθε καθαρά που εξυπηρετεί τον τόπο μας χτυπώντας κάθε άλλο που μάς παιδεύει και μάς εξαπατά.

✪ Σύμφωνα με την παραπάνω υπόσχεσι θα τα ψάλλουμε στο φίλο μας κ. Τόγια και στη «Μο-

σχάνθη» του. Το καλοκαίρι μάς δρομολόγησε τη «Μοσχάνθη» ύστερα από πολύχρονες... άπιστιες. Για να ξεχαστούν αυτές μάς υποσχέθηκε γραφτά και προφορικά πως θα εξυπηρετή χειμώνα - καλοκαίρι τη γραμμή μας. Το δώσαμε «άφεισ άμαρτιών». Τόν ύποστηρίξαμε με ζεστή καρδιά όλο το καλοκαίρι, όλοι οι Θερμιώτες, όσο κανένα άλλο βαπόρι. "Ανεδοκατέβαινε στα λιμάνια μας το «Μοσχάνθη» γεμάτο ως τις κουπαστές από επιβάτες. Μόλις χειμώναςε μάς είπε «άντιο». Τώρα με τις γιορτές μάς ξαναθυμάται, για να μάς ξεχάσει μόλις περάσουν! Και τα λόγια για το «πλοίο που θα σας εξυπηρετή χειμώνα - καλοκαίρι»; Διαφημιστικές σαπουνόφουσες! "Ομως οι Θερμιώτες θυμούνται. Και το καλοκαίρι που άσφαλώς θα ξαναθυμηθί τη γραμμή μας το «Μοσχάνθη» θα ανταποδώσουν τα ίσα. Χωρίς παρεξήγηση και παστικά αυτό ίσχυει για τον καθένα πλοικτή που θα μάς εξαπατά.

✪ "Εν τώ μεταξύ το Ύπουργείο Έμπορικης Ναυτιλίας, δεν ξέρουμε γιατί, δεν μισθώνει την άγηση γραμμή μας. "Ετσι το 1951 μάς βρίσκει δίχως καμιά επικοινωνία με τη Σύρο, πρωτεύουσα του Νομού μας και με την Κέα, πρωτεύουσα της έπαρχίας μας!! Δικαστικώς υπαγόμαστε στη Σύρο. Για να πάμε εκεί ταξιδεύουμε μέσω Πειραιώς. Αυτό σημαίνει τριπλά έξοδα, τριπλό χάσιμο χρόνου και να θαλασσοδέρνεσαι 14 ώρες περίπου στις χειμωνιάτικες φουρτουνιασμένες θάλασσες για να πιάς στη Σύρο που απέχει 2½ - 3 ώρες απ' τα Θεομιά! Εύτυχως όμως που υπάρχει ειδικό Ύπουργείο Έμπορικης Ναυτιλίας και κάπου πέντε τον αριθμόν βουλευτές του Νομού Κυκλάδων!

ΘΕΡΜΙΩΤΗΣ

ΕΟΡΤΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ ΚΕΡΑΜΟΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΩΝ

"Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι' εφέτος οι εργοστασιάρχαι Κεραμοποιοί και Άγγειοπλάσται έόρτασαν την έτησιαν έορτήν του Συνδέσμου των, την 12ην Δεκεμβρίου εις τον Ίερον Ναόν του Αγίου Δημητρίου (Ψυρρή), ένθα εύρίσκεται ή εικών του Αγίου Σπυρίδωνος, τοποθετημένη εις εικονοστάσιον άρίστης τέχνης.

"Η θεία λειτουργία μετ' άρτοκλασίας έτελέσθη μεγαλοπρεπώς, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Άργυροκάστρου κ. Παντελεήμονος.

Μετά την λήξιν της ιεροτελεστίας οι έορτασται κατηνύθησαν εις τα γραφεία του Συνδέσμου, ένθα προσεφέρθησαν υπό του Διοικητικού Συμβουλίου άναψυκτικά.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ ΤΟΥ 1951

δεν θα πρέπη να λείψη από κανένα Θερμιώτικο σπίτι.

Αί διάφοροι εικόνες που πλουτίζουν το Ήμερολόγιον θα θυμίζουν στον ξενητεμένο Θερμιώτη κάθε πρῶι που θ' αλλάξει το φύλλο του ήμεροδείκτη, το αγαπημένο του νησάκι.

"Η εικών της προστάτιδος του νησιού μας Παναγίας Κανάλλας θα δίνει πάντοτε το θάρρος και την έλπίδα που χρειάζεται για να επιτύχη κανείς στην ζωή του.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΘΕΡΜΙΩΤΕΣ

Χώρας και χωριού ως αγοράσουν το Ήμερολόγιον που τους προσφέρει ο Σύνδεσμος των Δρυοπιδών.

"Εκείνος που αγαπά τα «Θερμιώτικα Νέα» προσπαθεί πάντοτε να έγγραφη καινούργιους συνδρομητάς.

ΛΕΣΧΗ ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΩΝ

"Από τις σήλες αυτές έχουν δη το φῶς της δημοσιότητας πολλά άρθρα, πολλά σχόλια έμετρα και πεζά, σχετικά με την ήθική, την πνευματική, την κοινωνική και την οικονομική άνασυγκρότηση του τόπου μας. Μιά είναι ή πρόθεσις όλων, των τε άρθρογράφων και σχολιαστών: Να συμβάλλουν όσο μπορούν εις την πρόδον της ιδιαιτέρας μας πατρίδος. Κοινός είναι ο σκοπός όλων. "Η δημιουργία ενός χωριού πολιτισμένου, ενός τόπου ικανού για να παρέχη μια διαδύση άνετη σ' εκείνους που τον επισκέπτονται. "Ολοι, ντόπιοι και ξενητεμένοι, είναι πρόθυμοι να δώσουν ότι μπορούν για την πραγματοποίηση του σκοπού αυτού. "Ολοι είναι έτοιμοι ν' ακολουθήσουν εκείνον που θα γίνη πρωτοπόρος, που θα τραθήξη μπροστά για να μετατρέψη τα λόγια σε έργα. Τόν οδηγό περιμένουν όλοι, τόν εφαρμοστή των όσων έχουν γραφή ή έχουν συζητηθί μέχρι σήμερα.

Δυστυχώς όμως, μέχρι τη στιγμή αυτή δεν βρέθηκαν οι γερές πλάτες που θα σηκώσουν το βαρύ σταυρό των πρωτοπόρων.

"Ολοι μας περιμένουμε να γίνη ή αρχή από το χωριό, εκεί πρέπει να βρεθί ο ύποκινητής και ο οδηγός. "Από κει πρέπει να γίνη το πρώτο ξεκίνημα, ή πρώτη έπιστράτευσις. Και ή έπιστράτευσις αυτή πρέπει ν' αρχίσει από τα νειάτα, από τα παλληκάρια και τις κοπελιές του χωριού που διαθέτουν άκατανίκητη δύναμη και όρμη. Είναι καιρός πιά, τα Θερμιωτόπουλα ν' άφίσουν τη βλαβερή άτμόσφαιρα του καφενείου και της ταβέρνας, τα θανατηφόρα ξενύχτια και τις διάφορες καταχρήσεις και παραλυσίες. Είναι καιρός ν' άνοιξουν καλά τα μάτια τους, να βάλουν τα κιάλια της πραγματικότητας και να κυττάξουν με προσοχή μπροστά τους. Είναι καιρός, τα νειάτα των Θερμιών να δώσουν όλη τη δημιουργική πνοή τους για να φτιάξουν μια νέα ζωή, ένα καινούργιο χωριό. Κι' είναι έτοιμα να τα νειάτα, για το ξεκίνημα αυτό. Τοῦτο το διαπιστώσαμε σε μια έπαφή μας με τους νέους της Δρυοπίδου που έλαβε χώραν πριν λίγες μέρες στο Κοινοτικό κατάστημα. Μας είπαν πως είναι έτοιμοι να μάς ακολουθήσουν στον μεγάλο δρόμο που θα τους οδηγήσωμε.

"Η διαπίστωση αυτή μάς έκαμε να πραγματοποιήσωμε την από πολύ καιρό ληφθείσαν απόφασή μας, να ιδρύσωμε την Λέσχην Άγροτοπαίδων στη Δρυοπίδα, στην όποια θα μαζεύονται οι νέοι και οι νέες του χωριού από 14-21 χρονών για να μάθουν πως να καλλιεργούν τη γή και πως θα κρατούν το νοικοκυριό ώστε ν' αύξηθί το άγροτικό εισόδημα και να βασιλέψη χαρά στο χωριό. Θα γίνη δέ αυτό γιατί τα άγόρια και τα κορίτσια θα δημιουργήσουν φυγαγωγίες και θα βοηθήσουν να όμορφην και να έξυγανθί το περιβάλλον του χωριού.

Για να λειτουργήση όμως ή Λέσχη αυτή που θ' αποτελέση τη βάση, το θεμέλιο πάνω στο όποιο θα χτισθί το οικοδόμημα της πρόδου του τόπου μας, χρειάζονται πολλά πράγματα, χρειάζονται τραπέζια, χρειάζονται καθίσματα, χρειάζεται ένα ραδιόφωνο, χρειάζεται βιβλιοθήκη. Το πρώτο βήμα έγινε. "Ο αξίωτος και έξαιρετος πατριώτης κ. Στέφ. Φίλιπας και ο έξ ίσου καλός συμπατριώτης κ. Τάσης παρεχώρησαν τα διά την πρακτικήν έξάσκησιν των νέων άπαιτούμενα κτήματα, ως ακολουθήσουν το παράδειγμά τους και οι άλλοι πατριώται μας, οι πάντοτε πρωτοπόροι Βολιώτες, οι έν Άμερικη καλοί μας συμπατριώται με επί κεφαλής τόν έξάίρετο και πανταχού παρόντα κ. Παπαμακάριον και τους επίσης καλούς πατριώτες κ. κ. Μπουρίτην και Γονιδάκην, και οι έν Αθήναις, Πειραιεί και άλλαχού διαμένοντες, οτινες είναι συσπειρωμένοι εις τόν Σύνδεσμον των Δρυοπιδών, όστις έχει τάξει ως σκοπόν του την εξυπηρέτησιν του περιβάλλοντος.

Είναι βαρύ το έργο του όποιον άναλαμβάνομεν, πολύ βαρύ διά τους άθηνικούς μας ώμους, στηριζόμενοι όμως στην φιλοπατρία των άγαπητών μας συμπατριωτών, ντόπιων και ξενητεμένων, πιστεύομεν ότι θα το φέρωμεν εις άσιον πέρας.

"Ολοι έμπρός, για να δημιουργήσωμε ένα πρότυπο χωριό.

ΣΤΕΦ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ